

CRvB 25 maart 1987 AOW 1986/19
De Centrale Raad van Beroep
(mrs. Van der Veen, Dorren, Verduin)

Uitspraak in het geding tussen het bestuur van de Sociale
Verzekeringsbank, eiser, en M. N., te B., gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 20 juni 1985 heeft eiser aan gedaagde kennis gegeven van de beslissing dat met betrekking tot diens op 28 januari 1983 ingediende aanvraag om ouderdomspensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet (hierna te noemen: AOW) een onderzoek is ingesteld waaruit niet, althans niet op overtuigende wijze is gebleken dat gedaagde in 1975 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt noch dat dit het geval was ten tijde van het nemen van deze beslissing, en dat op die grond de aanvraag is afgewezen.

De Raad van Beroep te Utrecht heeft bij uitspraak van 11 maart 1986 het van de zijde van gedaagde tegen voormelde beslissing ingestelde beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing vernietigd en verstaan dat eiser een nadere beslissing dient te nemen met inachtneming van die uitspraak.

Eiser is van die uitspraak bij de Raad in hoger beroep gekomen en heeft de Raad op in een aanvullend beroepschrift aangegeven gronden verzocht de aangevallen uitspraak te vernietigen en het inleidend beroep alsnog ongegrond te verklaren. Op 17 september 1986 is ter griffie van de Raad een brief van 16 september 1986 van eiser met twee bijlagen ingekomen.

Het geding is - gevoegd met de gedingen bij de Raad onder de nummers AOW 1985/31 en AOW 1986/34 geregistreerd - behandeld ter terechtzitting van de Raad, gehouden op 25 februari 1987, alwaar mr. M.A.H. D.-B., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank, als gemachtigde van eiser is opgetreden en gedaagde in persoon is verschenen met bijstand van mr. E. H., advocaat te H., en van de als tolk fungerende M. A., arbeider, wonende te B..

II. Motivering

De Raad heeft in dit geding de vraag te beantwoorden of eiser bij de bestreden beslissing terecht en op goede gronden gedaagdes aanvraag om ouderdomspensioen krachtens de AOW heeft afgewezen.

De eerste rechter heeft die vraag ontkennend beantwoord op grond van de volgende overwegingen:

'Te dien aanzien overweegt de Raad dat

- hij in zijn eerdere uitspraak (t.w. de uitspraak van 12 oktober 1983 in het geding tussen gedaagde en het bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Steen-, Cement-, Glas- en Keramische Industrie) niet heeft gesteld dat door (een enkel) medisch onderzoek in rechte relevante mate van zekerheid valt te verkrijgen omtrent de leeftijd van een oudere volwassen persoon;

- die uitspraak gebaseerd is op een schatting door een ervaren medicus, in onderling verband en samenhang gezien met andere gegevens met name die uit het rapport van 6 april 1983 (met bijlagen) van Th.F.K. Di. en de daarin opgenomen verklaring van klager van 16 maart 1983;

- laatstgenoemd rapport het resultaat is van een uitvoerig feitenonderzoek en in het door en namens verweerder aangevoerde geen wezenlijke nieuwe feiten en omstandigheden naar voren komen die ten tijde van voormelde uitspraak nog niet bekend waren;

- de deskundige L. in zijn rapport van 12 juli 1983 reeds het volgende heeft vermeld:

In de door mij geraadpleegde literatuur blijken geen specifieke kenmerken te vinden te zijn waardoor een leeftijd van 65 jaar of ouder aan anatomische kenmerken of pathologische afwijkingen, herkenbaar is. De door mij geraadpleegde collega met patholoog-anatomische ervaring is van mening, evenals ik zelf, dat de ouderdom van een duidelijk volwassen individu niet is te bepalen aan de hand van kenmerken aan lichaam of skelet. Men kan een leeftijd alleen schatten, op grond van eigen ervaring, aan de hand van het uiterlijk en de habitus van de persoon. Het geheel van de ter beschikking staande gegevens overziende komt de Raad dan ook tot de slotsom dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat op feiten of omstandigheden die niet tot gelding zijn gebracht in de beroepszaak nr. AAW 1983/10 in casu alsnog een andere beslissing ten aanzien van klagers leeftijd zou moeten worden genomen.

Deze constatering brengt mee dat de raad ook in dit geding als gegeven aanvaardt dat genoegzaam aannemelijk is dat klager op 9 januari 1982 65 jaar of ouder was. Dit houdt tevens in dat klager op de datum met ingang waarvan hij ouderdomspensioen krachtens de AOW vordert (en dus ook op 20 juni 1985) de leeftijd van 65 jaar had bereikt.'

Eiser heeft in hoger beroep verwijzend naar de uitspraak van de Raad van 16 december 1985, AOW 1984/26, (gepubliceerd in RSV 86/92 en in Rechtspraak Vreemdelingenrecht 1985 nr. 84, met noot van prof. mr. C.A. Groenendijk), gesteld dat aan de orde is de vraag of aan gerede twijfel onderhevig is dat gedaagde op 20 juni 1985 (datum waarop de bestreden beslissing werd genomen) de 65-jarige leeftijd had bereikt.

Eiser heeft voor zijn standpunt dat in het onderhavige geval gerede twijfel bestaat dat gedaagde op 20 juni 1985 de leeftijd van 65 jaar had bereikt aangevoerd:

'Uit voormelde uitspraak van uw Raad kan worden afgeleid dat twijfel als hierboven bedoeld in beginsel rijst wanneer de betrokkene na gedurende zekere tijd met het geboortjaar dat hij bij aankomst in Nederland opgaf bekend te hebben gestaan, een ander geboortjaar gaat hanteren en daarmee aanspraak maakt op AOW-pensioen.

Het bovenstaande is ten aanzien van de heer N. het geval. In beginsel moet derhalve twijfel aan zijn geboortjaar aanwezig worden geacht. Dit zo zijnde resteert nog de vraag of op basis van alle voorhanden zijnde gegevens kan worden gesteld dat de gerezen twijfel in voldoende mate is weggenomen in die zin dat in ieder geval genoegzaam aannemelijk kan worden geacht dat de heer N. op 20 juni 1985 de 65-jarige leeftijd had bereikt. Naar onze mening is dit niet het geval.

Uit registratie van de heer N. bij diverse instanties, zoals nader toegelicht in het rapport van Th.F.K. Di., kan slechts worden afgeleid dat de heer N. sinds zijn aankomst in Nederland in 1968 tot 1976 heeft bekend gestaan onder het geboortjaar 1932, dat in 1976 op onduidelijke gronden dit jaar in zijn toenmalige paspoort is gewijzigd in 1910, terwijl ook niet bekend is geworden door wie dit is gebeurd, dat deze wijziging toen door de Vreemdelingendienst van de gemeentepolitie te Utrecht is overgenomen, dat aan de heer N. in 1977 een nieuw paspoort is afgegeven waarin weer 1932 stond vermeld en dat dit sindsdien het officiële geboortjaar van de heer N. is gebleven.

Wat van dit alles ook moge zijn, in ieder geval droegen bovenvermelde registratiegegevens niet bij tot het oordeel dat de heer N. voor of op 20 juni 1920 is geboren.

Veeleer wordt de twijfel hieraan door deze gang van zaken versterkt. Voor het overige blijkt uit het rapport van Th.F.K. Di. dat sedert zijn aankomst in Nederland een aantal personen met wie de heer N. in contact is geweest, het oordeel hebben gehad dat hij duidelijk ouder was dan het geboortejaar 1932 impliceerde. Het betreft hier echter slechts een schatting naar uiterlijk. Hieraan kan onzes inziens in rechte niet de betekenis worden toegekend van een in betekenende mate relevante factor bij de beantwoording van de vraag of de twijfel welke is gerezen ter zake van het geboortejaar van de heer N., genoegzaam is weggenomen. Dit klemmt te meer nu in het onderhavige geding niet de vraag aan de orde is, of de heer N. geacht moet worden in 1932 te zijn geboren, doch slechts de vraag of hij op 20 juni 1985 reeds de 65-jarige leeftijd had bereikt.

Het bovenstaande geldt onzes inziens evenzeer voor de door de deskundige D.J.A. L. uitgebrachte rapportage op 12 juli 1983. De deskundige L. schatte de leeftijd van de heer N. ten tijde van het onderzoek op basis van zijn uiterlijk en habitus op ca. 70 jaar. Genoemde arts gaf in zijn rapportage evenwel zelf reeds aan dat de ouderdom van een duidelijk volwassen individu niet is te bepalen aan de hand van kenmerken aan lichaam of skelet. Hij stelde dat men de leeftijd alleen kan schatten op grond van eigen ervaring aan de hand van het uiterlijk en de habitus van de persoon.

De opvatting dat de leeftijd van een volwassen persoon niet door medisch onderzoek kan worden vastgesteld komt overeen met die van een aantal specialisten in diverse medische disciplines, die wij telefonisch hebben gevraagd, hun visie te geven op de mogelijkheid, door medisch onderzoek de leeftijd van een volwassen levende persoon vast te stellen.

De betreffende specialisten zijn:

- drs. G.J.R. M., fysisch antropoloog, verbonden aan het Laboratorium voor Pathologie en Anatomie van de Rijksuniversiteit Leiden;
- prof. dr. Ph.J. Ho., patholoog-anatoom, verbonden aan het Laboratorium voor Pathologie en Anatomie van de Rijksuniversiteit Leiden;
- drs. K. V., kaakchirurg, verbonden aan de afd. Kaakchirurgie van het Academisch Ziekenhuis van de Rijksuniversiteit Leiden;
- prof. dr. J.M.A. M., psycho-gerontoloog, verbonden aan de Intervakgroep Sociale Gerontologie van het Psychologisch Laboratorium van de Katholieke Universiteit Nijmegen;
- dr. J.F.M. F., internist, verbonden aan de afd. Interne geneeskunde van het Radboudziekenhuis te Nijmegen;
- dr. L.M.G. G., anatoom, verbonden aan de vakgroep Anatomie-Embryologie van de Medische faculteit van de Katholieke Universiteit Nijmegen;
- prof. dr. J.H.A. Dr., neuroloog, verbonden aan de vakgroep Neurologie van de Medische faculteit van de Vrije Universiteit te Amsterdam;
- dr. J. van R., neuroloog, chef afdeling Neurologie van het Academisch Ziekenhuis te Leiden;
- prof. dr. B.A. He., hoogleraar aan het Academisch Ziekenhuis der Vrije Universiteit te Amsterdam, verbonden aan de afdeling radiodiagnostiek/neuroradiologie.

Onze schriftelijke bevestigingen van de met deze specialisten gevoerde gesprekken gelieve u bijgaand in afschrift aan te treffen. Gelet op de mededelingen die de diverse specialisten ons hebben gedaan zijn wij van oordeel dat door medisch onderzoek geen rechtens relevante mate van zekerheid omtrent de leeftijd van een oudere volwassen persoon kan worden verkregen.

In ieder geval blijkt de opvatting, dat een redelijke benadering van de leeftijd door medisch onderzoek wel mogelijk is, in de medische wereld allerminst algemeen te zijn aanvaard; slechts een van de tot op heden door ons benaderde specialisten achtte het mogelijk, de leeftijd - zij het met een ruime marge - vast te stellen.

Dit zo zijnde achten wij het onjuist, in een geding als het onderhavige beslissende betekenis te hechten aan de schatting van een - zij het ervaren - medicus, c.q. aan te nemen dat een dergelijke schatting toereikend is om gerezen twijfel omtrent de juistheid van een geboortetejaar weg te nemen.

Ook ten aanzien van de heer N. moet naar onze mening worden geoordeeld dat de rapportage van de deskundige L. noch op zichzelf, noch in samenhang met de overige gegevens, voldoende is om de twijfel omtrent de vraag of hij op 20 juni 1985 reeds de 65-jarige leeftijd had bereikt weg te nemen.'

De Raad is, zich grosso modo met dit betoog verenigend, van oordeel dat voor de toepassing van art. 7 van de AOW vereiste gegevens van eenzelfde mate van betrouwbaarheid als door de Nederlandse bevolkingsregistratie wordt gewaarborgd, ontbreken.

De Raad van Beroep te Utrecht heeft bij uitspraak van 12 oktober 1983 in een geding tussen gedaagde en het bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Steen-, Cement-, Glas- en Keramische Industrie betreffende de uitvoering van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering het beroep van gedaagde ongegrond verklaard op grond van de overweging dat gedaagde op 9 januari 1982 en daarna geen aanspraak kan maken op uitkering krachtens die wetten wegens het in het jaar 1975 bereikt hebben van de leeftijd van 65 jaar. Het gezag van gewijsde dat die uitspraak heeft verkregen, staat er niet aan in de weg om in het onderhavige - een andere wet betreffende - geding te beslissen dat voor de toepassing van de AOW niet aangenomen kan worden dat gedaagde op 20 juni 1985 de leeftijd van 65 jaar had bereikt.

De Raad wil in dit verband niet onvermeld laten dat uit eisers brief van 16 september 1986 blijkt dat eiser in overleg is getreden met de Federatie van Bedrijfsverenigingen om een oplossing te zoeken voor de problemen die bij de overgang van een arbeidsongeschiktheidsuitkering naar een ouderdomspensioen kunnen rijzen in gevallen waarin ten aanzien van belanghebbende verschillende geboortedata zijn opgekomen en dat uit de bijlagen van die brief blijkt dat aan gedaagde een voorlopige uitkering met ingang van 1 oktober 1986 is verleend, overigens onder mededeling dat daaraan geen recht kan worden ontleend ten aanzien van gedaagdes geboortedatum en verzekeringstijdvakken.

De Raad moet tot de volgende beslissing komen.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak en verklaart het inleidend beroep alsnog ongegrond.